

HRVATSKI SABOR

1220

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O HUMANITARNOJ POMOĆI

Prolašavam Zakon o humanitarnoj pomoći, koji je donio Hrvatski sabor na sjednici 29. svibnja 2003.

Broj: 01-081-03-2099/2

Zagreb, 3. lipnja 2003.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O HUMANITARNOJ POMOĆI

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

(1) Pod humanitarnom pomoći, u smislu ovoga Zakona, razumijevaju se prikupljena materijalna i financijska dobra, stručna i laička psihosocijalna pomoć (psihološka pomoć i pomoć u socijalnoj prilagodbi) te usluge namijenjene socijalno ugroženim osobama prema posebnim propisima, žrtvama prirodnih i drugih katastrofa kao i osobama čiji prihod ne prelazi razinu nacionalnog praga siromaštva.

(2) Humanitarna pomoć iz stavka 1. ovoga članka za korisnika je besplatna.

Članak 2.

Ovaj Zakon primjenjuje se na udruge, vjerske zajednice i druge domaće i strane neprofitne pravne osobe registrirane, odnosno upisane u odgovarajući upisnik u Republici Hrvatskoj kojima je jedan od statutarnih ciljeva pružanje humanitarne pomoći (u daljnjem tekstu: »humanitarne organizacije«).

Članak 3.

(1) Humanitarne organizacije koje daruju humanitarnu pomoć s ciljem zaštite zdravlja stanovništva; osiguranja i poboljšanja kvalitete življenja, posebice smještaja, stanovanja i prehrane; osiguranja uvjeta školovanja te pomoći u obnovi stambenih, javnih i drugih objekata; okupljanja i organiziranog rada s djecom i mladeži te osobama s posebnim potrebama, čija pomoć nije uvjetovana članstvom, djeluju za opće dobro i kao takve uživaju poseban pravni položaj.

(2) Na zahtjev humanitarnih organizacija, nadležna tijela državne uprave i lokalne i područne (regionalne) samouprave, dužna su davati informacije iz svog djelokruga rada o stanju i potrebama korisnika humanitarne pomoći te, ako to drugim zakonom ili propisom nije drugačije uređeno, razmatrati i predlagati rješenja na području pružanja humanitarne pomoći u suradnji s humanitarnim organizacijama.

(3) Humanitarne organizacije iz stavka 1. ovoga članka te građani i pravne osobe koji

daruju humanitarne organizacije uživaju carinske, porezne i druge povlastice koje se utvrđuju posebnim propisima.

II. UVJETI PRUŽANJA HUMANITARNE POMOĆI

Članak 4.

(1) Pravne osobe iz članka 2. ovoga Zakona stječu status humanitarne organizacije utvrđen člankom 3. stavkom 1. ovoga Zakona nakon što pribave suglasnost za pružanje humanitarne pomoći Ministarstva rada i socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

(2) Uz zahtjev za davanje suglasnosti potrebno je dostaviti:

1. dokaz o registraciji pravne osobe odnosno upisu u odgovarajući upisnik u Republici Hrvatskoj,

2. statut, odnosno drugi akt kojim se uređuju ustrojstvo i djelokrug rada pravne osobe,

3. program rada na području pružanja humanitarne pomoći s podacima o korisnicima, vrsti i načinu pružanja pomoći iz članka 1. ovoga Zakona.

(3) Suglasnost iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se tijelu nadležnom za registraciju, upravnom tijelu jedinice lokalne samouprave nadležnom za poslove socijalne skrbi, kao i tijelu državne uprave nadležnom za nadzor javnih prihoda.

(4) Ministarstvo će rješenjem odbiti zahtjev za davanje suglasnosti, ako utvrdi da korisnici i vrsta pomoći nisu opisani u članku 1. i 3. ovoga Zakona, odnosno ako utvrdi da bi način pružanja pomoći mogao dovesti u pitanje zdravlje, sigurnost i dostojanstvo osobe korisnika.

(5) Protiv rješenja iz stavka 1. i 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, neprofitne osobe (neformalne udruge, građanske inicijative) mogu povremeno pružati humanitarnu pomoć u obliku materijalnih dobara za podmirenje osnovnih životnih potreba korisnika iz članka 1. ovoga Zakona bez suglasnosti Ministarstva, ako o tome prethodno obavijeste Ministarstvo.

(7) Neprofitne pravne osobe koje pružaju humanitarnu pomoć bez suglasnosti Ministarstva ne uživaju status humanitarne organizacije sukladno ovom Zakonu.

Članak 5.

(1) Humanitarne organizacije dužne su voditi evidenciju o korisnicima i načinu pružanja humanitarne pomoći te o tome dostavljati izvješća Ministarstvu.

(2) Način vođenja evidencije te sadržaj i rokove izvješća iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom će propisati ministar rada i socijalne skrbi.

Članak 6.

(1) Inspekcijski nadzor nad radom humanitarnih organizacija provode upravna tijela jedinica lokalne samouprave nadležna za poslove socijalne skrbi i Ministarstvo.

(2) Nadzor iz stavka 1. ovoga članka provodi se praćenjem odgovarajućih dokumenata i izvješća te neposrednim uvidom u rad i poslovanje humanitarnih organizacija.

(3) Inspekcijski nadzor neposrednim uvidom u rad i poslovanje humanitarnih organizacija provode upravna tijela jedinica lokalne samouprave nadležna za poslove socijalne skrbi, a iznimno Ministarstvo, kad ima saznanja da se radi o slučajevima koji za posljedicu mogu imati gubitak statusa humanitarne organizacije bez mogućnosti ispravljanja nepravilnosti u radu humanitarne organizacije.

(4) Na inspekcijski nalaz upravnog tijela jedinice lokalne samouprave nadležnog za poslove socijalne skrbi može se izjaviti prigovor Ministarstvu u roku od 15 dana od dana kada je uručen zapisnik o nadzoru.

(5) Po zaprimljenom prigovoru Ministarstvo može tražiti dodatne dokaze i podatke od

upravnog tijela jedinice lokalne samouprave nadležnog za poslove socijalne skrbi ili samo provesti inspekcijski nadzor, te u roku od 60 dana odlučiti o prigovoru.

(6) Protiv rješenja iz stavka 3. i 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 7.

(1) Ministarstvo će po službenoj dužnosti ili na prijedlog upravnog tijela jedinice lokalne samouprave nadležnog za poslove socijalne skrbi donijeti rješenje o oduzimanju statusa humanitarne organizacije iz članka 3. stavka 1. ovoga Zakona i izvršiti brisanje humanitarne organizacije iz evidencije iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona, kada se provedbom nadzora utvrdi jedan od sljedećih slučajeva:

1. statusne promjene i promjene u radu uslijed kojih humanitarna organizacija više ne ispunjava uvjete iz članka 2. i članka 3. stavka 1. ovoga Zakona,

2. propuštanje ispravljanja nepravilnosti u radu na koje je upozorilo upravno tijelo jedinice lokalne samouprave nadležno za poslove socijalne skrbi ili Ministarstvo u provedbi inspekcijskog nadzora,

3. nenamjenska uporaba humanitarne pomoći i

4. pružanje, odnosno nepružanje, pomoći kojim se dovodi u pitanje zdravlje, sigurnost i dostojanstvo osobe korisnika.

(2) U slučaju nepostojanja propisanih evidencija i neopravdanog izostanka dostavljanja propisanog izvješća u rokovima utvrđenim u propisu donijetom na osnovi članka 5. stavka 2. ovoga Zakona, mogu se izreći mjere ispravljanja nepravilnosti u radu humanitarne organizacije.

(3) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka donijet će se i na zahtjev humanitarne organizacije.

(4) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Primjerak rješenja iz stavka 1. ovoga članka obvezatno se dostavlja tijelu nadležnom za registraciju, upravnom tijelu jedinice lokalne samouprave nadležnom za poslove socijalne skrbi, kao i tijelu državne uprave nadležnom za nadzor javnih prihoda.

(6) Neprofitna pravna osoba koja je izgubila status humanitarne organizacije ponovno može zatražiti suglasnost za pružanje humanitarne pomoći nakon proteka dvije godine od dana kada je rješenje o oduzimanju statusa humanitarne organizacije postalo konačno.

Članak 8.

(1) Ministarstvo vodi jedinstvenu evidenciju humanitarnih organizacija i programa pomoći koje provode na temelju izdanih suglasnosti za pružanje humanitarne pomoći iz članka 4. stavka 1. ovoga Zakona, podataka iz službenih evidencija koje vode nadležna tijela državne vlasti i na temelju podataka pribavljenih od humanitarnih organizacija sukladno članku 5. ovoga Zakona.

(2) Tijela nadležna za registraciju pravnih osoba koje su pribavile suglasnost za pružanje humanitarne pomoći, dužna su upravnom tijelu jedinice lokalne samouprave nadležnom za poslove socijalne skrbi i Ministarstvu dostavljati rješenja koja se odnose na upis statusnih promjena u registar.

III. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 9.

Pravne osobe koje se bave prikupljanjem i raspodjelom humanitarne pomoći na temelju odredbi Zakona o humanitarnoj pomoći («Narodne novine», br. 83/92.) nastavljaju s radom do pribavljanja suglasnosti iz članka 4. stavka 1. ovoga Zakona, a najdulje 120 dana po stupanju na snagu ovoga Zakona.

Članak 10.

(1) Ministar rada i socijalne skrbi donijet će pravilnik iz članka 5. stavka 2. ovoga Zakona u roku od 120 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka ostaje na snazi Pravilnik o načinu vođenja evidencije o korisnicima, opsegu prikupljene i raspodijeljene humanitarne pomoći, te o sadržaju i rokovima izvješća (»Narodne novine«, br. 10/93.).

(3) Ministarstvo će ustrojiti evidenciju iz članka 8. ovoga Zakona u roku od 120 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 11.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o humanitarnoj pomoći (»Narodne novine«, br. 83/92.).

Članak 12.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 550-05/02-01/01

Zagreb, 29. svibnja 2003.

HRVATSKI SABOR
Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Zlatko Tomčić, v. r.